

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. С., 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети май през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ради Ив. Йорданов

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Ради Ив. Йорданов Търговско дело №
20211800900175 по описа за 2021 година

Ищцата **ХР. ЦВ. Р.** с ЕГН***** от с.Г. ул.“Двадесет и втора“ №57 чрез
упълномощения от нея процесуален представител адв. Г.Г., е предявила иск по чл.432, ал.1
КЗ срещу **ЗАД „Д.“ АД**, ЕИК., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул.
„Г.М.Димитров“ №1, за осъждането му да ѝ заплати следните суми:

120 000,-лева (сто и двадесет хиляди лева), представляваща неимуществени вреди
изразяващи се в претърпени болки и страдания вследствие причинените и телесни
увреждания от процесното ПТП, настъпило на 11.11.2020г.,

7458,03 лева (седем хиляди четиристотин петдесет и осем лева и три стотинки),
представляващ имуществени вреди, изразяващи се в заплатени от ищцата медикаменти и
импланти.

Претендира и присъждане на направените за производството деловодни разноски.

В исковата молба се твърди, че на 11.11.2020г. около 18:40 часа на пътя на разклона
на фирма И. 137 км. в община Е., лек автомобил марка „Пежо“ модел 106 с рег. № СО 1433
ВТ, управляван от М.Т., движейки се по пътя осъществява ПТП с пешеходеца ХР. ЦВ. Р..
Към този момент колата на пешеходката е в спряло състояние, отстрани на пътния банкет. В
следствие на удара е пешеходката е получила следните травми: фрактура на ляв крак, лява
ръка и избити зъби. Произшествието е посетено от полицейски екип на РУ Е. и от екип на
Спешна помощ, който констатирал настъпилите травми и е откарал пострадалата.

Съставен е протокол номер 11/11.11.2020г., а за случая е образувано ДП 301/20 на РУ
на Е..

Лекият автомобил, модел „Пежо“ модел 106 с рег. №СО1433ВТ, притежава валидна
задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ с период на
действие от 20/02/2020 год. до 21/02/2021 год. и номер на полицата ВГ/30/120000580986 в
ЗАД „Д.“ АД.

Водачът му М.Т. попада в кръга от лица, чиято отговорност се покрива от горепосочената застрахователна полица.

В следствие на реализираното ПТП ищцата ХР. ЦВ. Р. е получила две фрактури, на лява предмишница и на лява тибия, както и счупване на зъби, избити зъби, вътрешни наранявания, разкъсвания и оттоци. В следствие на получените травми ищцата е получила трайни увреждания, изразяващи се в невъзможност дълго време да се движи, да се самообслужва и да извършва всички нормални ежедневни дейности. Избитите зъби затрудняват дъвченето, което и до ден днешен не е възстановено напълно. ХР. ЦВ. Р. е принудена да яде течна храна със сламка. Нанесените травми несъмнено повлияват и на психическото състояние на пострадалата, тя се чувства непълноценен човек, потисната е, не иска да се храни, изпитва неудобство от невъзможността си да се движи и обслужва самостоятелно. Допълнително и към днешна дата, ищцата търпи болки и страдания, тъй като травмите не са отминали и тя не е напълно възстановена като се провежда рехабилитация на увредените крайници, а на избитите и счупени зъби се извършва поэтапна реконструкция.

Пострадалата ХР. ЦВ. Р. попада в кръга на лицата, които имат право да получат обезщетение за претърпените вреди. В тази връзка за нея е налице правен интерес от предявяване на настоящата претенция за претърпените неимуществени и имуществени вреди срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност” на виновния водач - в ЗАД „Д.“ АД

Съгласно законовите разпоредби на КЗ към застрахователя е предявена доброволна претенция за изплащане на застрахователни обезщетения за причинени неимуществени и имуществени вреди търпени от доверителката ми, като са образувани Щета номер:0801-001955/2021-01 и 02.

На 05.05.2021г. застрахователят е изискал допълнителни документи, като съгласно КЗ са предоставени необходимите за произнасяне по исканото обезщетение с писмо пратено с куриер и обратна разписка за получени документи на 26.07.2021г. Останалите материали част от ДП, до които ищцата няма достъп, съответно не са предоставени.

С оглед на обстоятелството, че деянието е извършено на 11.11.2020г., то до този момент върху присъдените суми следва да се начислява и законна лихва до окончателното изплащане на присъденото.

Препис от исковата молба с доказателствата към нея е изпратен на ответника ЗАД „Д.“ АД, който в срока по чл.367, ал.1 ГПК е депозирал писмен отговор.

Ответникът оспорва така предявените искове с правно основание чл. 432 ал. 1 от Кодекса за Застраховане като неоснователни и недоказани и моли да отхвърли изцяло исковете, като на основание чл. 78 ГПК моли да му се присъдят разноските в настоящото производство, в това число и за адвокатско/юрисконсултско възнаграждение. В случай, че съдът намери иска за неимуществени вреди за основателен, моли да се намали размера на обезщетението, тъй като претендираното с исковата молба е прекомерно завишено и не съответства, от една страна, на практиката на съдилищата по аналогични случаи за процесния период с оглед критериите, запълващи със съдържание понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), от друга страна, на характера и степента на причинените от процесното ПТП телесни увреждания, респ. на интензитета и продължителността на търпените болки и страдания от ищцата и от трета страна, с оглед приноса на ищцата за настъпване на вредоносния резултат от ПТП, изразяващ се в нарушаването на императивните правила заложи в ЗДвП.

Искът е допустим, макар и неоснователен.

Ответникът ЗАД „Д.“ АД счита, че исковата молба е нередовна, тъй като в нея липсва пълно описание на процесното ПТП в резултат, на което ищцата твърди, че са й причинени неимуществени вреди. Ищцата не е описала механизма на пътно-транспортното произшествие, липсват подробности за скоростта на движение на участвалото в процесното ПТП пътно превозно средство, маневрите, които са предприети преди твърдяното ПТП и др. релевантни факти. Поради липсата на пълно изложение на релевантните за спора факти, доверителят ми не може да упражни правото си на защита в процеса.

По предявените искове не е заплатена дължимата държавна такса в размер на 4%. ЗАД „Д.“ АД твърди, че по отношение на ищцата не са налице такива обстоятелства, които да обосноват, че същата няма достатъчно средства да заплати дължимите такси и разноски по смисъла на това понятие, вложен в чл. 83, ал. 2 ГПК. Смята, че ищцата не е представила достатъчно относими доказателства към исковата молба, които да обосноват освобождаването ѝ от такси и разноски при съобразяване на критериите, изброени в чл. 83, ал. 2 ГПК. В конкретния случай ищцата се възползва неправомерно от посочената процесуална разпоредба, претендирайки обезщетение в прекомерно голям размер - 120 000 лв. за неимуществени вреди, както и 7 458,03 лв. за имуществени вреди, за което няма да заплати дължимата държавна такса, осъществявайки по този начин злоупотреба с право.

ЗАД „Д.“ АД признава за установено съществуването на валидно застрахователно правоотношение по отношение собствеността и ползването на лек автомобил марка „Пежо“, модел „106“, с рег. № СО 1433 ВТ по силата на Застрахователна полица № BG/30/120000580986.

Ответникът оспорва вината на водача на л.а. марка „Пежо“, модел „106“, с рег. № СО1433ВТ - М.Т., който не е нарушил императивните разпоредби на Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и Правилника за неговото прилагане, съответно не е причинил процесното ПТП, така както е описано в подадена искова молба. Въз основа на това липсва основният елемент от фактическия състав на деликта, а именно - противоправно поведение. Според Тълкувателно решение № 2/6.06.2012г. по тълк. д. № 1/2010г. на ОСТК на ВКС, прякото право на пострадалия по чл. 432, ал. 1 КЗ има вторичен, акцесорен характер спрямо правото му на иск на деликтно основание по чл. 45 ЗЗД. С други думи претенция за обезщетение към застрахователя не може да се пороуди, ако уврежданият няма право да получи обезщетение за деликт от прекия извършител на нарушението. Застрахователят не дължи повече от дължимото от прекия причинител на непозволеното увреждане, а погасяването, респ. невъзникването на деликтното право води и до погасяване, респ. невъзникване на прякото притезание по чл. 432, ал. 1 КЗ. Ответникът счита, че ищцата, чрез своите действия е станала причина за настъпване на процесното ПТП.

Ответникът оспорва изключителната вина на водача на застрахованото в МПС. Ответникът счита в случай, че се приеме че М.Т. има известна вина за настъпването на ПТП-то, то ищцата също със своето противоправно пътно поведение е допринесла за настъпването на инцидента и за степента на вредите от същото. Съпричиняването за настъпването на процесното ПТП, се изразява в нарушаване от страна на Х.Р. на следните

разпоредби на ЗДвП:

Чл. 70, ал. 1 ЗДвП - ЗАД "Д." АД твърди, че спрялото МПС е било без включени светлини;

Чл. 73 ЗДвП - ЗАД "Д." АД твърди че спрялото МПС е било без включени габаритни светлини, въпреки че е било спряно извън населено място в тъмната част на денонощието;

Чл. 94, ал. 1 ЗДвП - МПС - то управлявано от Р. е било паркирано на пътното платно;

ЗАД "Д." АД твърди, че не е бил поставен светлоотразителен триъгълник и пътниците и водачът са били без поставени светлоотразителни жилетки към момента на настъпване на процесното ПТП;

Чл. 108, ал. 1 ЗДвП - ЗАД "Д." АД твърди, че Р. е била на пътното платно, поставяйки се в опасност от приближаващите МПС-та;

Чл. 108, ал. 2 ЗДвП - Р. е била с гръб към движението, поради което не е забелязала приближаващия автомобил.

Ответникът оспорва механизма на ПТП. Същият не отговаря на така описания в исковата молба.

Ответникът оспорва твърдените травми - тяхното съществуване и техния интензитет, както и медицинските разходи свързани с тях.

Ответникът оспорва причинно следствената връзка между процесното ПТП и претърпените от ищцата травми. Липсва фиш от спешна медицинска помощ, както и документация от първоначалното постъпване в болница от ищцата.

Ответникът оспорва представения е исковата молба Констативен Протокол е Пострадали Лица. Протоколът е официален удостоверителен документ, но не се ползва е материална доказателствена сила относно механизма на ПТП, тъй като съставилият го орган не е присъствал на самото ПТП, а само е отразил в протокола изявлението на страната.

Съгласно чл.179, ал. 1 ТПК, посоченият протокол, имащ характер на официален документ, има удостоверителна доказателствена сила само по отношение на фактите и обстоятелствата които са се осъществили от или пред длъжностното лице, което е изготвило този документ.

Ответникът оспорва твърдените от ищцата душевни болки и страдания причинени й от процесното ПТП.

Ответникът оспорва размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди. Същото не съответства на съдебната практика за подобни увреждания и противоречи на понятия за морал и справедливост залегнали в българското право.

Ответникът оспорва всички твърдения на ищцата в исковата молба.

Ответникът оспорва претенциите по акцесорните искове за лихва, както и размера на претендираните лихви и началния момент, от който същите се претендират, по аргумент за неоснователност на главните искове. Моли, ако съдът счете исковите за основателни, да приеме за начална дата за изчисляване на лихва, датата на постановения отказ по

извънсъдебната претенция от страна на ответното дружество.

Причинно-следствената връзка между твърдените телесни увреди и направените разходи за тяхното лечение.

ЗАД “Д.” АД твърди, че ищцата не е претърпяла уврежданията твърдени в исковата молба.

Ответникът твърди, че уврежданията претендирани от ищцата не се намират в причинно- следствена връзка е процесното ПТП.

ЗАД “Д.” АД твърди, че тежестта на последствията от процесното ПТП се дължат на предишни нейни заболявания

ЗАД “Д.” АД твърди, че ходът на заболяването е бил с подобрение.

ЗАД “Д.” АД твърди, че изходът на заболяването на ищцата след проведеното лечение е бил положителен, като към днешна дата ищцата е напълно възстановена от получените увреждания.

ЗАД “Д.” АД твърди, че ищцата не е спазвала препоръките на лекарите.

ЗАД “Д.” АД твърди, че липсват медицински документи, обвързани с проследяването на здравословното състояние на ищцата, липсват медицински документи относно първоначалното постъпване в болница от ищцата, възстановителните процеси, липсват документи относно извършени контролни прегледи с ортопед-травматолог, рентгенови снимки и други документи, които са необходими при твърдените увреждания на ищца.

ЗАД “Д.” АД твърди, че ищцата не е извършвала контролни прегледи при ортопед-травматолог.

ЗАД “Д.” АД твърди, че ищцата не е провеждала рехабилитация и физиолечение за получените телесни увреждания.

ЗАД “Д.” АД твърди, че ищцата има придружаващи заболявания, които са забавили възстановителния процес и не са в причинно-следствена връзка с ПТП.

Ответникът възразява срещу твърдяната вина на водача на застрахованото в „ЗАД Д.“ АД МПС.

В условията на евентуалност ответникът възразява срещу изключителната вина само у водача на застрахованото в „ЗАД Д.“ АД МПС и Ответникът счита, че Х.Р. с поведението и действията си е допринесла за настъпването на вредоносния резултат, по-конкретно правя възражение за съпричиняване, нарушавайки вече цитираните разпоредби на ЗДвП.

При условията на евентуалност, ако се установи по безспорен начин, че ищцата е понесла въпросните травматични увреждания в резултат от процесното ПТП, поддържа изрично възражение за наличие на съпричиняване на вредоносния резултат от ПТП. Липсва каквато и да е документация отразяваща някакви възстановителни процедури, предприети от ищцата. В случай че е налице по-продължителен период на оздравяване на процесните травми, то Ответникът счита че същото се дължи изцяло на неправилно проведено,

закъсняло или непроведено изобщо лечение, съответно всяко настъпило усложнение и/или удължаване на възстановителния период, е в резултат от поведението на ищцата и не се намира в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с действията, извършени от водача, чиято отговорност е застрахована в дружеството ни.

В условията на евентуалност, ако се установи по безспорен начин изключителната вина на М.Т., получените телесни увреждания и причинно-следствената връзка между процесното ПТП и уврежданията на ищцата, ответникът възразява срещу претендирания размер на обезщетението.

Ответникът счита, че претендираният от ищцата размер на обезщетение за претърпените неимуществени вреди е необосновано прекомерно завишен. Съгласно съдебната практика понятието „справедливост“, по смисъла на чл. 52 ЗЗД, не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението и обезщетението не може да бъде източник на обогатяване на пострадалото лице. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, времето за възстановяване и др. От значение са и редица други обстоятелства, които би следвало да се обсъдят и въз основа на тяхната комплексна оценка да се заключи какъв размер обезщетение по справедливост да се присъди за неимуществени вреди.

В тази връзка искания размер на обезщетението от ищеца е прекалено завишен. Съгласно Постановление №4/25.05.1961 г. на Пленума на ВС, обезщетение за претърпени неимуществени вреди се присъжда само и единствено „след като се установи, че действително са претърпели такива вреди“.

Предвид на изложеното и при евентуална доказаност на исковата претенция, определеното от съда за справедливо обезщетение следва да бъде намалено значително заради наличието на принос от страна на пострадалия в изложените по-горе аспекти.

В срока по чл.372, ал.1 ГПК, ищцата ХР. ЦВ. Р. е депозирала допълнителна искова молба.

Ищцата поддържа така подадената искова молба, направените в нея доказателствени искания.

По отношение на становището на ответното дружество и предвид, че същото не е оспорило наличието на валидно застрахователно правоотношение между деликвента и дружеството към датата на процесното ПТП, моли да се отдели за безспорно и ненуждаещо се от доказване следното обстоятелство:

Наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска Отговорност“ между ответника и деликвента с период на действие от 20/02/2020 год. до 21/02/2021 год. и номер на полицата BG/30/120000580986 в ЗАД Д. АД“.

По отношение на възражението на ответника, че е налице нередовност на исковата молба, като се твърди, че не е посочен конкретния механизъм на процесното ПТП, скоростта

на движение на МПС, маневрите, които е предприело съответното увреждащо МПС, движението и поведението най-вече на пострадалата, механизма на получаване на травмите, считаме че същото е напълно неоснователно. Направените възражения и поставени въпроси са по съществото на правния спор като за тяхното конкретно доказване са направени доказателствени искания.

По отношение на възражението на ответника, че ищцата не е заплатила дължимата държавна такса от 4% от цената на иска. Правото на защита на всеки гражданин се гарантира от върховенството на закона без оглед социално положение, пол, раса и т.н. В случая за ищцата е приложена декларация за имуществено гражданско състояние. Видно от посоченото в декларацията, същата не разполага със средства, достатъчни да обезпечат парично защитата на нейните права, което не означава, че ищцата би следвало да бъде лишена от правото си да получи обезщетение за причинените виновно болки и страдания и за които дружеството ответник носи отговорност съгласно Кодекса на застраховането и ЗЗД. На ищцата е предоставена безплатна правна помощ по реда на чл. 38 от ГПК, ал. 1 т.2 ЗА.

Напълно неоснователно е и възражението на ответника, който оспорва иска по основание и размер и наличието на виновно и противоправно поведение на водача М.Т., който е и причинителя на процесното ПТП. Видно от Констативен протокол от ПТП с пострадали лица, който по своята същност представлява официален документ, съставен от длъжностно лице, съставен в кръга на служебните му задължения, съгласно Решение №24 от 10.03.2011 по т.д. №444/2010, ТК I т.о. на ВКС. Официалният свидетелстващ документ има материална доказателствена сила и установява, че фактите посочени в него са се осъществили по начина, както е отразен в този документ. В този смисъл, в практиката на ВКС/ Определение № 870/ 18.03.2013 по дело № 1436/2013г. на ВКС, ТК, I т.о., докладчик съдия Емил Марков, е застъпено становището, че когато ПТП не е реализирано в присъствието на длъжностното лице, съставило протокола, последния се ползва с доказателствена сила за констатираното положение на участвалите в инцидента моторни превозни средства, пострадалите лица и водача.

В тази връзка, по отношение на наведените от ответната страна твърдения и възражения за механизма на ПТП, както и на поведението на пострадалата, следва да се посочи, че за неговото категорично установяване, както и за установяването на противоправното поведение на деликвента, с исковата молба са направени доказателствени искания, които ищцата поддържа, а именно за назначаване на Автотехническа експертиза, както и за разпит на свидетели -очевидци на процесното ПТП.

Категорично оспорва твърдението на ответника, че произшествието е настъпило в следствие на съпричиняване от страна на пострадалата ищца Х.Р. като се твърди, че ищцата е нарушила разпоредби на ЗДвП, изразяващи се, че спрялото МПС, собственост на Р. е било без включени светлоотразители, габарити, не е било обезопасено, и е било „паркирало“ и че самата тя се е движела по пътното платно като сама се е поставила в опасност и др. Оспорва всички твърдения в този смисъл на ответната страна, тъй като те не са подкрепени с нито едно доказателство и същите се явяват напълно безпочвени, почиват единствено на

предположения. Застрахователят е в правото си да прави всички възражения по отношение на размера на правото на обезщетение, в това число и че пострадалият е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат. Тази защита е свързана обаче с предприемането на определени процесуални действия, но във всеки случай приносът на пострадалия следва да се докаже по ясен, безспорен и категоричен начин, подкрепено със съответните доказателства при условията на пълно и главно доказване от страната въввела го в процеса. Към настоящия момент тези твърдения от страна на ответника остават напълно голословни и неподкрепени с никакви обективни факти и доказателства.

Напълно неоснователно е и твърдението за липсата на причинно -следствена връзка между настъпилите физически увреждания, причинените болки и страдания на ищцата и процесното ПТП, както и за интензитета и продължителността на същите. За установяване на горните обстоятелства са приложени изготвената в хода на Досъдебното производство Комплексна Автотехническа и медицинска експертиза, както и още с ИМ е поискан един свидетел в режим на призоваване, който ще установи интензитета и продължителността на нанесените травми. Допълнително е приложен и цялата медицинска документация по хода на лекуването на нанесените травми. По отношение на установяване на причинно следствената връзка между настъпилото ПТП и причинените травми ще посочи въпроси, които да се поставят на експерта по Комплексна Автотехническа и Медицинска Експертиза.

Неоснователно е и оспорването от страна на ответника на размера на предявения иск за причинените имуществени и неимуществени вреди и твърденията, че същият е прекомерен. В тази връзка ищцата поддържа и искова молба в предявения ѝ размер.

Съгласно чл.52 ЗЗД обезщетението за причинни неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съгласно константната съдебна практика/ Постановление 4 от 23.10.1968г. на Пленума на ВС/ „справедливостта“ не е абстрактно понятие. Напротив, то е свързано с преценка на конкретните обективни факти и обстоятелства, имащи значение за размера на обезщетението, които следва да се вземат предвид от съда при определянето им. Следва да се вземе предвид, че дори към днешната дата, ищцата продължава да търпи последиците от причинените травми, тъй като все още се лекуват нанесените лицево-челюстни травми и все още има затруднение при придвижването си и ежедневно си обслужване. В този смисъл счита, че размерът на търсенето обезщетение е съобразен както с принципа на справедливост, така и с постановената съдебна практика за сходни казуси.

В срока по чл.373, ал.1 ГПК, ответникът ЗАД „Д.“ АД е депозирал допълнителен отговор на допълнителна искова молба.

Поддържа оспорването на исковата молба, заявените правни и фактически доводи, както и наведените възражения.

Софийският окръжен съд, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съгласно разпоредбата на чл.235 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от представения констативен протокол за ПТП №11 на 11.11.2020г. лек

автомобил марка „Пежо“ модел 106 с рег. № СО 1433 ВТ, управляван от М. Д. Тр. се блъска в аварирало МПС лек автомобил марка Пежо, модел 307 с рег. № СО 8198 СК на пътното платно, от което пострадват двама пешеходци и един работещ униформен служител на МВР.

По делото се разпита свидетеля М. Д. Тр..

„На 11.11.2020 г. се връщах от работа по бургаския път за Е.. Пет минути, след като излязох от работата, и си карам както винаги, както си карам, че там работя пет години и не ми е за пръв път да мина, по едно време от бургаския път за С., движение много за С., натам по-малко, и карам си по една кола, по едно време гледам на десет метра пред мен някакво тъмно неосветено препятствие - няма триъгълници, няма знаци, нищо, и аз друго не направих, завих наляво, а то колата била наляво. Завих наляво, за да избегна препятствието, надясно имаше дървета. Наляво е осевата линия и другото платно, ударих се отпред от лявата страна и се обръщам на шосето в посока към С.. Карам автомобил „Пежо“, регистрационния му номер не помня как беше, забравих го, много коли, не им помня номерата. След като се ударих автомобилът ми остана на шосето с лице към С.. Аз слязох веднага, отваряше се моята врата, не усещах нищо, десният ми крак е счупен сега, и зъб, и... Слязох, нямаше нищо, изтеглих се на банката и това беше. След около пет минути дойде при мен полицай да ми вземе проба за алкохол, документите ми взе, прегледа всичко и ми ги върна, даде ми ги. Аз стоях, не усещах още, че има счупване. Преградата, в която се блъснах, беше кола наляво на моето платно, каква марка беше колата не знам, беше тъмно, не съм видял. Тя беше до осевата линия, до банката на моето платно. Катастрофата стана към седем и петнайсет часа, тъмно беше, аз се движех на къси светлини, там не може на дълги светлини. С повече от 70 км/ч. не съм карал и е показало 68 км/ч., разрешената скорост е 90 км/ч. Там е прав участък, шосето е право, няма храсти и такива работи, нищо не пречи по принцип на видимостта. Автомобилът, в който се блъснах, не беше сигнализиран е нищо, е никакви светлини, беше наляво, нямаше място нито да карам срещу движението, нито в дърветата. Ако е имало някой, той е бил зад автомобила, отпред на автомобила нямаше никой. Като слязох отидох на банката и нищо. Бърза помощ дойде, обаче веднага се обадих на дъщеря ми и зет ми, и понеже ме болеше, като стъпвах, викам „Нека се качат другите, пък аз ще видя какво ще...“, и след половин час и повече отидохме към „Пирогов“, гипс и така - шест месеца, такива работи. Като се ударих не съм видял никакъв човек, излязох от страни на шосето и тогава, като дойдох линейки, тогава вече имаше хора, дойде полицай, та ми взе документи, после вече... Иначе пред колата пред мен не е имало никакъв човек. Автомобилът, в който се блъснах, беше в лентата, в която се движех, аз го ударих откъм осевата линия с моята дясна част, а другият автомобил мисля, че беше ударен в дясната задна част. Като се ударих в него вече може и да се е изместил, аз направо се завъртях, не съм обърнал внимание дали се е изместил, сигурно се е изместил, като е ударен.

Времето беше сухо, тъмно беше. Във връзка с инцидента се гледа дело в Е. и се отложи. Викан съм в полицията и съм давал показания, каквото съм казал е написано там. Ударих се тогава в кола, при удара имаше линейка. Тия всичките неща бяха след моята

катастрофа - линейката беше от лявата страна с лице към С., полицейската беше от дясната страна на десет метра навътре, с лице към банката. На моето произшествие не е имало никакви знаци и никакви хора. Не съм видял такова нещо, как така ще съм ударил полицейски служител, аз, ако съм го ударил, той къде ще е сега?!

Пежото ми седмица ли беше, какво беше... „Пежо 106“, моят автомобил е син на цвят. Цвета на ударената кола не помня. На фаровете го видях, друго нямаше какво да правя освен да завия, за да не се ударя, като метри не знам, може би съм го видял от 10-15 м. Натисках спирачки, обаче спирачка нищо... Веднага реагирах, аз съм петдесет години на шосето и това ми е първото ПТП. Видях, че няма отсречно движение, завих наляво и го ударих в моята дясна страна, не на средата, не отдясно неговата, а откъм осевата линия. Ако бях карал направо щях да го ударя право. След удара имаше една кола към С., сигурно тя е катастрофирала преди нейната катастрофа. Отдясно имаше дъре, минавал съм там над 5000 пъти и знам каква е обстановката - че ако бях завил надясно - в дърветата, мантинела нямаше, нямаше уширение, уширението беше по-нататък, на може би 50 или 100 метра. Никой не съм видял, ударих се, ако е имало някой, е бил зад тази кола, пред колата нямаше никой, нямаше хора, нямаше триъгълник, нямаше светлини.“

По делото се изслуша заключението на съдебно-автотехническа експертиза, видно от която на 11.11.2020 г. около 18,30 часа по платното за движение на изхода от Логистична база „Б.“ с посока от базата към гр. С. се е движел л.а. „Пежо 307“ с рег. № СО 8198 СК, управляван от Х.Р.. В района на края на затревения остров, разделящ платното за движение на изхода от Логистична база „Б.“ и платното за движение на ПП 1-6, в района на 137+500 км от първокласния път, водачката предприема обратен завой в посока с. Г.. В същото време л.а. „Тойота Аурис“ с рег. № СА 3353 ТМ, управляван от С.Т. се е движел по платното за движение на ПП 1-6 в посока от с. Г. към гр. С.. При извършване на маневрата обратен завой, л.а. „Пежо 307“ преминава през наличната на това място пътна маркировка М15 - коси успоредни линии и навлиза в лентата за движение на л.а. „Тойота“. Последва удар с предната лява зона на л.а. „Тойота“ в задната лява зона на л.а. „Пежо 307“. От силата на удара л.а. „Пежо 307“ е отхвърлен напред и на дясно спрямо посоката си на движение до мястото посочено на мащабната скица с позиция № 4. При удара между двете превозни средства са настъпили щети и разрушения в задната лява част на л.а. „Пежо“ и счупванията и деформациите по л.а. „Тойота“, описани с протокола за оглед и онагледени от снимковия материал.

По платното за движение на ПП 1-6 с посока от гр. С. към с. Г. приближава л.а. „Пежо 106“ с рег. № СО 1433 ВТ, управляван от М.Т.. В района на 137+500 км скоростта на автомобила е от порядъка на 67 км/ч, като автомобилът се е движел в лявата лента по посоката си на движение, заобикаляйки колона от автомобили. В същото време л.а. „Пежо 307“ се намира в дясната от двете ленти за движение в посока с. Г. след първото ПТП с л.а. „Тойота“. При наличие на друга колона от автомобили, намиращи се в заеманата от л.а. „Пежо 106“, водачът Т. преминава в дясната лента, при избраната скорост на движение не е имал възможност да възприеме и реагира своевременно със спиране на намиращия се в

коридора му за движение спрял л.а. „Пежо 307“. Следва удар с предната част на л.а. „Пежо 106“ в дясната странична част на л.а. „Пежо 307“. От силата на удара л.а. „Пежо 307“ е отхвърлен напред и на дясно спрямо посоката на движение на л.а. „Пежо 106“ като вследствие на придадената му кинетична енергия л.а. „Пежо 307“ удря намиращите се от лявата му страна ХР. ЦВ. Р., И.А.Р., Р.В.Р. и Е.Н.И., след което в условията на ротация и плъзгане по платното за движение се установява на мястото, на което е намерен при огледа. Под действието на инерционните сили и на силата на удара, л.а. „Пежо 106“, плъзгайки и ротирайки по асфалтовата настилка по посока на движението на часовниковите стрелки се позиционира на мястото описано в протокола за оглед. Вследствие на удара от л.а. „Пежо 307“ Р. е отхвърлена надясно извън платното за движение.

При удара между двете превозни средства са настъпили щети разрушения в предната част на л.а. „Пежо 106“ и счупванията и деформации в дясната част на л.а. „Пежо 307“, описани с протокола за оглед и онагледен от снимковия материал и е пострадала намиращата се на платното за движение Х.Р..

Причини за настъпване на произшествието:

При определяне на причините за втория удар от значение са наличните двете посоки колони от автомобили, данни за които може да се намери единствено в свидетелските показания.

При автомобил конструктивно оборудван с халогенни крушки фаровете, съгласно наши и международни технически изисквания при правилно регулирани фарове и ясно нощно време осветеността от къси светлини пред автомобила е на около 55 - 60 м и на 5 - м вдясно от десния габарит. Пред десния фар тази осветеност е по-голяма около 70 - 75 м. Вляво от левия габарит на автомобила тази осветеност е около 40 м и на разстояние 3 - 4 м встрани от левия габарит.

Това асиметрично осветяване е с цел да не са заслепяват водачите в насрещно движещите се превозни средства.

При настъпване на произшествието между л.а. „Пежо 106“ и л.а. „Пежо 307“ в условията на тъмната част на денонощието, при осветеност от фарове на автомобила осветеността пред л.а. „Пежо 106“ къси светлини е 55-60м. Сравнението на отстоянието на л.а. „Пежо 106“ до мястото на удара момента, в който Т. е могъл да възприеме визуално спреният платното лек автомобил „Пежо 307“ - 55-60 м с опасната зона за спиране л.а. „Пежо 106“ от 59 м при скорост 67 км/ч налага извода:

Водачът на автомобила „Пежо 106“, движейки със скорост 67 км непосредствено преди ПТП, от момента, в който е могъл да възприеме визуално намиращия се на платното лек автомобил „Пежо 307“, не е имал техническа възможност да спре преди мястото на удара и предотврати произшествието.

Причина за настъпване на произшествието са технически неправилните действия на водача Т., който е избрал скорост на движение, която не му позволява да възприеме и реагира своевременно чрез аварийно спиране на намиращия се на платното за движение лек

автомобил „Пежо 307“.

Предупредителният светлоотразителен триъгълник се поставя, разстояние не по-малко от 30 метра от повреденото пътно средство в пътната лента, заета от него, и срещу посоката на движение заобикалящите го пътни превозни средства“ (ЗДП чл.97 ал.4“. Ако водачка е поставила предупредителен светлоотразителен триъгълник на това разстояние преди л.а. „Пежо 307“, то водачът на л.а. „Пежо 106“ е могъл да възприеме визуално светлоотразителния триъгълник от разстояние 85-90 м преди спрения на платното лек автомобил „Пежо 307“. Сравнението на отстоянието на л „Пежо 106“ до мястото на удара в момента, в който Т. е могъл възприеме светлоотразителния триъгълник с опасната зона за спиране на л „Пежо 106“ от 59 м при скорост 67 км/ч налага извода:

Водачът на автомобила „Пежо 106“, движейки със скорост 67 км непосредствено преди ПТП, от момента, в който е могъл да възприеме светлоотразителния триъгълник при своевременна реакция с аварии спиране, е имал техническа възможност да го осъществи преди мястото удара, с което да предотврати произшествието.

Допълнителна причина за произшествието се явява субективно поведение на водачката Х.Р., която не е обозначила с светлоотразителен триъгълник намиращия се на платното за движение л.а. „Пежо 307“.

Възможности за предотвратяване на произшествието:

Технически правилните действия на водач при наличие на обстоятелства, застрашаващи безопасността на движението, каквото е било наличието на платното за движение автомобили претърпели ПТП с наличие на полицейски автомобил и линейка с включени светлини е да намали скорост и да спре.

Водачът на автомобила „Пежо 106“, при скорост на движение 63 км/ч и по-ниска, предвид конкретната пътна обстановка е разполагал с техническа възможност да възприеме намиращия се пред него автомобил „Пежо 307“ и при своевременна реакция с аварийно спиране, да го осъществи преди мястото на удара, с което да предотврати произшествието.

Водачката Х.Р., ако е обозначила със светлоотразителен триъгълник намиращия се на платното за движение л.а. „Пежо 307“ би дала възможност на водача на автомобила „Пежо 106“, своевременно да възприеме светлоотразителния триъгълник и техническа възможност да спре преди мястото на удара.

След първото ПТП л.а. „Пежо 307“ и л.а. „Тойота Аурис“ са заемали двете налични пътни ленти.

Анализът на наличната информация сочи, че л. а. „Фолксваген Кади“ с рег.№ СО 80 98 ВТ, полицейския автомобил на св. Р. и Г., както и линейката с водач св. Б. са били паркирани в лявата част на платното за движение по посока на огледа, в ляво от непрекъснатата линия разделяща лентите за движение на ПП 1-6, преди избрания ориентир и преди л. а „Пежо“ 307 с рег. № СО 8198 СК. Противопожарния автомобил, видимо от сн.14 е бил разположен в дясната лента по посока на огледа, в дясно от непрекъснатата линия разделяща лентите за движение на ПП 1 -6, като вероятно е пристигнал на мястото на

ПТП след удара между л.а. „Пежо 106“ и л.а. „Пежо 307“. По технически път точни координати на посочените автомобили спрямо избраните при огледа ориентири не могат да бъдат изведени.

Скоростта на лекия автомобил „Пежо 106“ в района на произшествието и в момента на удара е била от порядъка на 67 км/ч.

Опасната зона за спиране на л.а. „Пежо 106“ е 59 м.

Л.а. „Пежо 307“ с рег. № СО 8198 СК, управляван от Х.Р. в района на края на затревения остров, разделящ платното за движение и изхода от Логистична база „Б.“ и платното за движение на ПП 1-6 в района на 137+500 км от първокласния път, предприема обратен завой е посока с. Г.. След първия удар л.а. „Пежо 307“ се намира в мястото, посочено на мащабната скица с позиция № 4. Л.а. „Пежо 106“ с рег. № СО 1433 ВТ управляван от М.Т., се е движел първоначално в лявата пътна лента по посоката си на движение, заобикаляйки колона от автомобили (дясната считано в посоката на огледа). В същото време л.а. „Пежо 307“ а намира в дясната от двете ленти за движение в посока с. Г. след първото ПТП с л.а. „Тойота“. При наличие на друга колона от автомобили намиращи се в заеманата от л.а. „Пежо 106“, водачът Т. преминава е дясната пътна лента за посоката му, където настъпва ударът с намиращия се е коридора му за движение спрял л.а. „Пежо 307“.

Причина л.а. „Пежо 307“ да се намира в пътната лента предназначена за движение по посоката на л.а. „Пежо 106“ е възникнал първоначален удар между л.а. „Пежо 307“ и л.а. „Тойота“. Предвид щетите е невъзможно водачката да премести автомобила л.а. „Пежо 307“ от мястото след първия удар.

Няма данни да е бил поставен светлоотразителен триъгълник зад авариралия автомобил. Пострадалите са били в зона, която не е видима водача на л.а. „Пежо 106“. Водачът на л.а. „Пежо 106“ е могъл да възприет намиращия се пред него в коридора на автомобила л.а. „Пежо 307“ в момента на осветяването му от фаровете на автомобила.

Пострадалата е могла да възприеме приближаващия автомобил разстояние не по-малко от 100 м при положение на тялото ѝ вляво от колона автомобили, които е заобикалял л.а. „Пежо 106“, считано в посоката движението му.

Водачката Х.Р., ако е обозначила със светлоотразителен триъгълник намиращия се на платното за движение л.а. „Пежо 307“ би дала възможност на водача на автомобила „Пежо 10“ своевременно да възприеме светлоотразителния триъгълник и технически възможност да спре преди мястото на удара.

Причина за настъпване на произшествието са технически неправилните действия на водача Т., който е избрал скорост движение, която не му позволява да възприеме и реагира своевременно чрез аварийно спиране на напирания се на платното за движение лек автомобил „Пежо 307“ и Допълнителна причина за произшествието се явява субективните поведение на водачката Х.Р., която не е обозначила със светлоотразителен триъгълник намиращия се на платното за движение л.а. „Пежо 307“.

По делото се изслуша заключението на съдебно-медицинска експертиза, според която в резултат на пътнотранспортното произшествие пострадалата ХР. ЦВ. Р. е получила следните травматични увреждания:

закрито, разместено, диафизарно счупване в горната част на двете кости на лява предраменница;

травма с контузия на лъчевия нерв на лява ръка.

закрито, разместено счупване в дисталната /към глезена/ част на костите на лява подбедрица;

данни за частично счупване на коронките на горните, леви резци.

Регистрираните увреждания при ищцата са причинени от действие на твърди тъпи предмети със значителна трамираща сила за счупванията.

Травмата в горната част на лява предраменница на Х.П.Ц. Р. със счупване на двете кости може да се причини както от директен удар с твърд тъп предмет в място на счупване, така и индиректно при падане на пострадалата след отхвърляне при удара, върху дланта на ръката с изпъната ръка. Наличните данни в делото за това увреждане не позволяват да се прецизира по кой от двата възможни механизма е настъпило травмирането.

От директно травмиране или индиректно от разместеното счупване на костите на предраменницата е последвало и увреждане на преминаващия в близост до счупените кости лъчев нерв.

Установеното двуглезенно счупване на лява подбедрица се причинява индиректно от силно внезапно, надпределно движение на крака в глезенната става, при което скочната кост отклонявайки се във варус или валгус последователно счупва външен и вътрешен глезен. Такива условия за индиректно травмиране се създават при внезапно отвеждане от равновесие след удар върху тялото при фиксиран, здраво стъпил на терен ляв крак.

Съобразно показанията на самата пострадала и очевидци за състоянието ѝ след излизането ѝ от автомобила, след първото по време ПТП като водач - тя излиза сама от л.а. и се придвижва без затруднение и оплаквания, следва да се приеме от него ищцата тя не е получила травми. При наличното описани е в комплекса от регистрирани травми може и следва да се обясни само с травмиране на пострадалата като пешеходец, в момент в който е била извън лекия автомобил изправена и блъсната при условия на второто по време ПТП.

Липсата на данни за състоянието на зъбите на ищцата преди инцидента и на каквито и да било отразени медицински данни за травма на устните ѝ, не позволяват да се прецизира дали какви травми са причинени на зъбите и по-какъв механизъм са получени. Теоретично такова травмиране може да се причини както при ПТП, като водач, така и при последвало удар в устата, след отхвърляне с падане на терен при второто ПТП.

Закрито, разместено, диафизарно счупване в горната част на двете кости на лява предраменница изисква провеждане на оперативно лечение с метална остеосинтеза, каквото е извършено на пострадалата. След операцията се налага имобилизация за 10 - 12 седмици,

като при благоприятно протичане на оздравителен процес, средностатистически функционално възстановяване на ръката се очаква да настъпи за около 14-18 седмици след травмата.

За травмата на лъчевия нерв на лява ръка клинично и с инструментални изследвания - ЕМГ е установено, че обуславя периферно-стволова увреда със засягане на сетивните и двигателни влакна по аксонален тип, което води до отслабена мускулна сила в левия горен крайник при екстензия на дланта и пръстите, до невъзможна екстензия на палеца, както и данни за хипестезия в кожната зона инервирана от п. радиалис вляво.

Провежданото медикаментозно и рехабилитационно лечение за тази травма е водело до частично подобрение, но макар и с тенденция за подобрение увредената функция на крайника, е била налице и след 18.02.21г. Това дава основание да се приеме, че увреждането на нерва е тежко и без изгледи за пълно възстановяване, като най-вероятно е с постоянен характер.

Закрито, разместено счупване в дисталната /към глезена/ част на костите на лява подбедрица изисквало провеждане на хирургично лечение с метална остеосинтеза /каквото е предприето при пострадалата/. След такова лечение се налага имобилизация за 2-3 месеца. При благоприятно протичане на оздравителен процес средностатистически функционално възстановяване на крайника настъпва до 3 - 4 месеца.

Съобразно мед. документ от 18.02.21 г. - три месеца след инцидента е регистрирано силно ограничени движения в лявата глезенна става, което дава основание да се приеме, че оздравителния процес протича затегнато с данни за развитие на усложнение. При неблагоприятно протичане, евентуално може да се развие контрактура или анкилоза на засегнатата глезенна става. Подобно усложнение, обаче може да се интерпретира само след предоставени допълнително медицински документи от преглед на пострадалата след 02.03.2021 г.

От приложени по делото медицински документи за стоматологичен преглед на ХР. ЦВ. Р., е видно, че през 2021 г. на 17.03.; 24.03 и 31.03 й е провеждано стоматологично лечение на първи и втори горни леви зъби. На 17.03.21 г. с диагноза кариозно счупване на коронката на първи и втори горни леви зъби е извършена obturation (пломбиране) на зъбите. На 24.03.21г. е екстирпирана зъбна пулпа от първи горен ляв зъб, а на 31.03 е екстирпирана зъбна пулпа от втори горен ляв зъб, т.е. тези зъби са умъртвени и следователно загубили завинаги естествената си дъвкателна способност.

Следва да се има предвид, че по делото липсват данни за състоянието на съзъбието на ишцата преди инцидента, а първи данни за регистрирано увреждане са от 17.03.21г. (четири месеца след инцидента при ПТП). При тези данни не може еднозначно да се приеме, че се касае за травмиране на зъби от ПТП.

При наличните данни за вида и характера на установените травми, само от медицинска гледна точка не е възможно да се определи къде точно се е намирала пострадалата спрямо пътното платно при инцидента. Както бе посочено установеното

счупване на глезените на лява подбедрица говори, за това, че пострадалата е била изправена при удара, стъпила на лявото си ходило. От наличната левостранна локализация и на увредите на предмишницата, може да се допусне удар с широка контактна повърхност, като това може да е част от автомобила на самата пострадала или удар в терена след отхвърляне и падане върху него.

В мед. документи след инцидента при ищцата не са описани травми които да са специфични и характерни само за причиняване по механизъм на ПТП. Касае се за травмиране със сравнително голяма травмираща сила което може да се обясни със силен удар, блъскане от л.а. като пешеходец. Свидетелските показания за това, че травмите са липсвали след първото ПТП когато Р. е била водач и са регистрирани веднага след второто ПТП, дава основание да се приеме, че те са получени като пешеходец именно при второто по време ПТП.

Въз основа на приложените по делото мед. документи, може да се направи извод, че преди инцидента (около 2 години преди него) ищцата е с регистрирано заболяване: метаболитен синдром и наднормено тегло с поставени диагнози: Хиперхолестеролемия. Хипергликемия. Затлъстяване II- ра степен. Провеждано е лечение с Глюкофаж /спрян около 1г. преди ПТП/.

Метаболитният синдром (МС) е комбинация от високи стойности на кръвната захар и артериалното налягане, придружени често от холестерол и триглицериди над нормата. Най-характерният външен белег е напълняването около корема.

Подобно заболяване се отразява негативно на процеса на възстановяването след получени травми със счупвания, като може да доведе до удължаване на сроковете за възстановяване и до възникване на усложнения.

По делото са приложени и подробно цитирани медицински документи за проследяване на пострадалата с прегледи вкл. и болничен престой във връзка с лечение на получените травми.

За ХР. ЦВ. Р. по делото е представен и болничен лист от 11.11.20 г. до 17.12.20г. - 37 дни, включващ болничен престой и проведено следстационарно лечение. От 18.02 до 23.02.21 г. е провеждано лечение в неврологично отделение на МБАЛ - ЕООД гр. Е. по повод увреждане на нервус радиалис вляво, като е било налице слабост в лявата ръка - трудно повдига дланта и пръстите нагоре, не може да повдигне палеца. Съобщила е и за оплаквания от болки във врата, раменете, преобладаващи вляво и по-слаби болки в кръста и в лява подбедрицата с ограничени движения в левия глезен. В следствие проведено лечение е отчетено леко подобрение на силата при екстензия на дланта и пръстите, набелязана екстензия на палеца, подобрен е вертебралния синдром и хипестезията по периферно-нервен тип.

От 23.02.21 г до 02.03.21 г. е проведена и рехабилитационно лечение в МБАЛ - Е." ЕООД по повод травмата на лъчевия нерв на лява ръка и ограничени движения в лява глезенна става. При изписването е отразено, че е с подобрен обем на движение в китка и

подобрена мускулна сила при проксимална фаланга на първи пръст на лява ръка.

След този период по делото не е предоставена мед. документация за състоянието на пострадалата.

От представени по делото медицински документи е видно, че на Х.Р. са били назначени контролни прегледи, но няма приложена медицинска документация тя да е посещавала болничното заведение след дехоспитализация на 26.11.20 г. до 18.02.21 г., когато е постъпила за лечение в МБАЛ „Е.“.

Считам, че с оглед вида и характера на причинените травми, както и с оглед вида на провежданото болнично лечение, правилно и резонно след изписване от болница на 26.11.20 г. е назначено провеждане на контролни прегледи за проследяване на състоянието на ишцата и коригиране съобразно резултата от тях на терапия.

Съобразно предоставените мед. документи, към 02.03.2021 г. при ишцата все още не е било настъпило пълно възстановяване от травмата на лъчевия нерв на лява ръка. Това е водело до слабост в захват с лявата ръка, затруднено повдигане на пръстите нагоре и на палеца. Същевременно от травмата на лява подбедрица към този момент все още са били налице ограничени движения в левия глезен.

По делото след тази дата няма предоставени медицински документи верифициращи протичането на оздравителен процес и възстановяването на пострадалата.

Ишцата е провеждала курсове на физиотерапия и рехабилитация по време на болничен престой в МБАЛ „Е.“ за времето 23.02. - 02.03.2021 г.

По делото са предоставена фактура от 13.11.20г. за медицински изделия МБАЛ „С.“. Този разход е свързан с травмите, тъй като безусловно именно по повод травмите на пострадалата при оперативни намеси е използван остеосинтезен материал, който се заплаща от пациента и не се реимбурсира пълно от НЗОК, това е пряко свързано с оздравителен процес.

С фактура от 19.02.21г. и с фискален бон от 31.03.21 г. е документирано заплатена потребителска такса - МБАЛ „Е.“ за болничен престой, което също е свързано с оздравителен процес на причинени на пострадалата при ПТП травми.

С фискални бонове на стр. 33 и следващи от делото са документираны заплащания от 06.01.21г. е документирано заплащане на бонбони за гърло, Тайлол хот.../не се чете/ на 09.12.20 г. - Цикатридина спрей; 09.12.20г. - Ципрофлоксацин; 03.02.21г. - потребителска такса за издаване на електронен болничен лист; 02.12.20г. - Ксарелто, Нивалин; квитанция 29.12.20 г. - тинктура мента, глог и валериан. 05.03.21г. - потребителска такса за издаване на електронен болничен лист; 14.01.21г. - потребителска такса Медицински център; 10.12.20г. - Цикатридина спрей; 15.01.21г. - потребителска такса за издаване на електронен болничен лист; 14.12.20 г. - Цикатридина; 05.01.21 г. рентген платен; 05.03.21г. - такса Медицински център; 16.02.21г. - рентген платен; 18.11.20г. - марл.стерилни, Ксарелто, Нивалин, Аналгин; 15.12.20г. - Ципрофлоксацин; 11.12.20г. - Ксарелто; 15.12.20г. - Калцилийн; 02.03.21г.

спирт салицилов, Милгама Н, Агапурин, Нивалин; 18.11.20г. - Нурофен, Муксогама, Аторис, Аналгин; 06.01.21г. /не се чете/; 08.12.20г. - марли стерилни, Натриев бензоат; 16.12.20г. - Контрактубекс; 14.01.21г. - лекарства; 12.01.21г. - Калциливин.

Като се отчетат вида на медикаменти и медицински услуги, датите на които са направени и съобразно констатираните травми при пострадалата след ПТП и проведеното ѝ лечение, считам, че всички тези разходи са направени като част от необходимото лечение за получените при ПТП увреди и последиците от тях.

Документираните разходи за стоматологично лечение с Фиск. бон от 17.03, 21.03; 31.03. 02.04.21г. - могат да се приемат като необходими по повод получени при ПТП увреждания, само ако се приеме, че при инцидента пострадалата е получила и травма на зъбите.

Представени са фискални бонове на стр. 34 08.04.21г. - рентген МБАЛ „Е.“; 08.04.21 г. - потребителска такса - лекар; 08.04.21 г. - рентген платен МБАЛ „Е.“; 16.03.21г. - билков мехлем с невен, билков чай мента, билков чай майчин лист; 08.04.21г. - Алфа 0.3 капе.; 16.03.21г. - потребителска такса - лекар.

Тъй като след 02.03.21 г. при изписване от болницата в Е., по делото няма приложена друга мед. документация за повода и вида на тези прегледи и изследвания и назначено във връзка с тях лечение, на практика не може еднозначно тези разходи да се приемат като такива направени именно във връзка с травми от инцидента на 11.11.2020 г.

Приложени са и 2 бр. квитанции от 14.02.21 и 14.04.21г. за такси СУ, като не може да прецени какво точно се документира с тях.

По делото се разпита свидетеля К.Ц.Р..

„Знам, че сестра ми пострадна при ПТП, не съм бил на самото място. В момента на произшествието бях дежурен, обади ми се докторът, който ѝ прави операция - д-р М. от Окръжна болница, каза ми, че е претърпяла ПТП с тежки счупвания и трябва незабавно да се правят операции, няма как да мине без операции. Аз на място при нея не отидох, нямаш възможност, бях дежурен 24 часа. На другия ден питах началниците да ме пуснат по-рано от работа, трябваше да се внесе сума за операцията, защото не искаха да я оперират, без да се внесат там пари. Един приятел трябваше да даде кръв, защото аз не можех да дам кръв, тъй като вземах тогава лекарства, та него го взех да даде кръв за операцията, внесох сумата на каса и я вкарах в операционната. Видях сестра ми на кушетката за операционната, видях я в тежко състояние, беше като мъртвец. Казах на лекарите с техни термини какво ѝ е, трябваше да ѝ се сложат четири импланта - на подбедрицата, на лявата ръка и на левия крак, че счупванията са много тежки. Сестра ми остана в болница около една седмица, точно не помня. След изписването ѝ имаше бездвижвания и на крака, и на ръката, не можеше да мръдне, беше на легло. Периодът на лечение беше много тежък и труден, даже молах доктора, който ѝ прави операция, да идва, защото не можех сам да я карам, имаше и стълби, не можех сам да я свалям, беше през зимата, хлъзгаво, докторът идваше на място да я преглежда срещу заплащане, помолих го, защото тя не можеше да се движи. Зъбите ѝ бяха счупени, не можеше да се храни, със сламка пиеше мляко и други работи. Аз се грижех в тоя

период за сестра ми и молах една комшийка. Грижех се в нейния дом, живеем отделно. Аз ходех да я обслужвам, не съм живял в тоя период при нея, а когато бях дежурен молах там жена да ходи тя. Вследствие на тези обездвижвания тя отначало не се движеше, беше на легло, постепенно се раздвижи, в рамките на година. Не е успяла да се възстанови напълно, кракът трудно заздравя, защо не знам. Ходеше на зъболекар в клиника и си направи зъбите.

През цялото време, за една година не можа да се възстанови, ходеше на рехабилитации, карах я. Аз живея в същото населено място, но не близо, на около 2-3 километра сме. Когато я посещавах я намирах в постоянно легнало положение, беше ѝ тежко, тормозеше се, с малко дете е, вдовица. Детето ѝ е на 14 години. Тя после ходеше и на баячка, даже до скоро, има уплах, не може да спи. Към днешна дата сестра ми, погледнато отстрани, на мен ми изглежда добре, по-добре отколкото беше, иначе тя си знае какво ѝ е. Споделя ми, че не може да движи нормално ръката си и че кракът ѝ изтръпва. Тя към днешна дата шофира, не ми е споделяла какво чувства докато управлява МПС.

Аз живея в село Г., на ул. „22“, сестра ми живее на ул. „Първа“. Сестра ми не страда от никакви придружаващи заболявания. Тя провеждаше рехабилитация след като достигна това време да може да ходи на рехабилитация, в началото тя не можеше да се движи. В селото си имаме център точно за такива работи, за рехабилитация.“

Страните не спорят по отношение на факта, че за лек автомобил марка „Пежо“ модел 106 с рег. № СО 1433 ВТ е налице сключена застраховка “Гражданска отговорност на автомобилистите в ЗАД „Д.“ АД по застрахователна полица BG/30/120000580986 към датата на ПТП- 11.11.2020г.

С молба от 26.07.2021г. пострадалата ХР. ЦВ. Р. е предявила застрахователна претенция пред ответника.

С писмо от 09.07.2021г. ответникът отказва изплащане на застрахователно обезщетение.

Ищцата представи по делото фактури за извършени разходи.

При така приетата фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съдът намира, че исковете са допустими и частично основателни.

Увредено лице ХР. ЦВ. Р. е предявило пряко срещу застраховател осъдителен иск за обезщетение за претърпени неимуществени и имуществени вреди от непозволено увреждане, в резултат на настъпване на застрахователното събитие, причинено от делинквентна М. Д. Тр., чиято гражданска отговорност е застрахована по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника. Правното основание на иска е чл.432 ал.1 от КЗ, във връзка с чл.45 от ЗЗД и чл.497 от КЗ.

Видно от събраните доказателства и в частност съдебно автотехническа и медицинска експертиза се установява настъпването на 11.11.2020г. на ПТП, при което ищцата ХР. ЦВ. Р. е получила следните травматични увреждания:

закрито, разместено, диафизарно счупване в горната част на двете кости на лява предраменника;

травма с контузия на лъчевия нерв на лява ръка.

закрито, разместено счупване в дисталната /към глезена/ част на костите на лява подбедрица;

Съдът намира, че не е доказано настъпването на частично счупване на коронките на горните, леви резци. Установеното стоматологично лечение е четири месеца след ПТП и не е свързано със същото.

От това следва несъмнен извод за наличието на обективния и субективния елементи от общия деликтен фактически състав по чл.45 от ЗЗД: деяние, противоправност на деянието, вреди, вина, причинна връзка между поведението на М. Д. Тр. и получените увреждания на пострадалата ХР. ЦВ. Р..

Основателно е възражението на ответника „ЗАД ДБЖЗ“ АД за наличие на съпричиняване от страна на пострадалата. Видно от САТЕ причина за настъпването на ПТП, вторичния удар е освен нарушението на чл.20 ал.2 ЗДвП от страна на водача М. Д. Тр., който е управлявал лек автомобил марка „Пежо“ модел 106 с рег. № СО 1433 ВТ с несъобразена с пътните условия скорост, но и нарушението от страна на пострадалата ХР. ЦВ. Р. на задължението ѝ по чл.97 ал.4 ЗДвП да обозначи със светлоотразителен триъгълник ПТП. Поставянето на същия би дало възможност на водача М. Д. Тр. своевременно да възприеме опасността на пътя и да намали скоростта и да се предотврати произшествието, от което е пострадала ищцата. Ето защо съдът намира, че приносът ѝ е 50%.

По отношение на иска за неимуществени вреди.

Дължимото обезщетение следва да бъде определено по справедливост-чл.52 ЗЗД и съобразно общественото разбиране за справедливостта в случая назакрыто, разместено, диафизарно счупване в горната част на двете кости на лява предраменница; травма с контузия на лъчевия нерв на лява ръка, закрыто, разместено счупване в дисталната /към глезена/ част на костите на лява подбедрица, придружени с значителни по интензитет болки и страдания за срок от около 3-4 месеца, съобразно заключението на СМЕ и разпита на свидетеля Радков. Пострадалата е на 35г. към датата на настъпване на ПТП, като не е настъпило пълно възстановяване. Увреждането на нерва е тежко и без изгледи за пълно възстановяване, като най-вероятно е с постоянен характер. Наличието на ограничени движения в лявата глезенна става дава основание да се приеме, че оздравителния процес протича затегнато с данни за развитие на усложнение.

С оглед на горното размерът на обезщетението за неимуществени вреди, болки и страдания следва да бъде определен на сумата от 60 000 лв. Съгласно чл.51 ал.2 ЗЗД така определеното обезщетение следва да е намали при установения принос от страна на пострадалата ХР. ЦВ. Р. и ли да се присъди сума в размер на **30000,-лв.**

До този размер искът е основателен и доказан, като за разликата до пълния размер от 70 000 лв. искът е неоснователен.

По отношение на иска за имуществени вреди.

Направените разходи (без лечението на зъбите) по представените доказателства за заплащането им надвишава исковата претенция 7458,03лв. Съгласно заключението на СМЕ разходите са направени за лечението на уврежданията настъпили при процесното ПТП, без зъболечението, за което няма доказателства да е свързано с ПТП. Исковата претенция следва

да се уважи в намален размер на обезщетението при условията на чл.51 ал.2 ЗЗД в размер на **3729,02лв.**

На основание чл.78 ал.1 ГПК, чл.38, ал.1, т.2 от ЗА и чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/09.07.2004г. ответникът „ЗАД ДБЖЗ“ АД дължи възнаграждение на процесуалния представител на ищцата по договор за правна помощ. Съдът следва да определи размер на адвокатското възнаграждение, като базата за определяне на възнаграждението е уважената част на иска. С оглед на горното съдът определя горното възнаграждение в размер на **1430,- лева**, която сума ответникът следва да се осъди да заплати на пълномощника на ищеца.

При този изход на спора и на основание чл.78 ал.3 ГПК ищцата ХР. ЦВ. Р. следва да понесе направените от ответника „ЗАД ДБЖЗ“ АД разноски в размер на **360,-лв.**, съответно на отхвърлената част от исквете.

Съгласно чл.78 ал.6 ГПК ответникът „ЗАД ДБЖЗ“ АД следва да бъде осъден да заплати на СОС общо **1949,16лв.** (д.т. 1349,16лв. и 600,-лв. разноски СМЕ и САТЕ).

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.432 КЗ и чл.45 от ЗЗД, чл.52 ЗЗД, „З. Д.“ АД с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр.С., район Изгрев, ж.к. Дианабад, бул. „Г. М. Димитров“ №1, да заплати на **ХР. ЦВ. Р.** с ЕГН***** от с.Г. ул.“Двадесет и втора“ №57 по сметка IBAN BG46 UNCR 7000 4519 6806 80 сумата **30 000,-лв.** (тридесет хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди от ПТП, настъпило на 11.11.2020г., като ОТХВЪРЛЯ иска за остатъка до пълния предявен размер като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл.432 КЗ и чл.45 от ЗЗД, чл.52 ЗЗД, „З. Д.“ АД с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр.С., район Изгрев, ж.к. Дианабад, бул. „Г. М. Димитров“ №1, да заплати на **ХР. ЦВ. Р.** с ЕГН***** от с.Г. ул.“Двадесет и втора“ №57 по сметка IBAN BG46 UNCR 7000 4519 6806 80 сумата **3729,02 лв.** (три хиляди седемстотин двадесет и девет лева и две стотинки), представляваща обезщетение за имуществени вреди от ПТП, настъпило на 11.11.2020г., като ОТХВЪРЛЯ иска за остатъка до пълния предявен размер, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК, чл.38, ал.1, т.2 от ЗА и чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/09.07.2004г. „З. Д.“ АД с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к. Дианабад, бул. „Г. М. Димитров“ №1 да заплати на **адв. Г.С. Г.** от САК гр.С. ул.Лавеле №19 ет.3 , сумата от **1 430,-лв.** (хиляда четиристотин и тридесет лева), представляващи разноски по делото, съобразно уважената част от исквете.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 ГПК, **ХР. ЦВ. Р.** с ЕГН***** от с.Г. ул.“Двадесет и втора“ №57 да заплати на „З. Д.“ АД с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр.С., район Изгрев, ж.к. Дианабад, бул. „Г. М. Димитров“ №1, сумата от **360,-лв.** (триста шестдесет лева), представляващи разноски по делото, съобразно отхвърлената част от исквете.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.6 ГПК, „**З. Д.**“ АД с ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к. Дианабад, бул. „Г. М. Димитров“ №1 да заплати на **СОФИЙСКИЯ ОКРЪЖЕН СЪД** гр.С. Бул.“Витоша“ №2 сумата **1949,16лв.** (хиляда деветстотин четиридесет и девет лева и шестнадесет стотинки), представляваща държавна такса и разноски в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд гр.С. в двуседмичен срок връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____